Dosar nr.1-2195/2026
(1-26096948-12-1-30072026)

SENTINȚĂ
În numele legii

07 august 2026 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Inga Darii
grefier Jasmina Bulgari
cu participarea
procurorului Vitalie Lungu
avocatului inculpatului Vadim Nazarciuc
reprezentantului legal al părții vătămate Maxim Ciorchină
inculpatului Valentin Brînza

a examinat în ședință publică, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale în ordinea art.364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui

Brînza Valentin ***,** născut la *****, originar din *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, se află în relații de concubinaj, trei copii minori la întreținere, studii medii, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) din Codul penal
date cu referire la examinarea cauzei penale: 30.07.2026 - 07.08.2026

cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului și a probelor administrate în ședință, instanța

constată:

Brînza Valentin ***,** la 28.04.2026, în jurul orei 21:20 min, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționând din intenție directă, îndreptată spre realizarea scopului stabilit, aflându-se pe drumul de acces în fîșia forestieră de la intersecția str.Ginta Latină cu str.Vadul lui Vodă, mun.Chișinău, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, s-a apropiat de minorul ***** și întru realizarea intenției sale infracționale, i-a sustras în mod deschis un telefon mobil de model *****, cu capacitatea de 256 Gb, care era într-o husă de culoare neagră și pe care *****l îl ținea în mînă, prețul căruia este de 900 euro, echivalentul la 18 258, 93 lei, conform cursului valutar al BNM din 28.04.2026 și ulterior cu bunul sustras a părăsit locul faptei infracționale, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu imaterial.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Brînza Valentin a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(1) din Codul penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

În ședința de judecată din data de 04 august 2026, inculpatul Brînza Valentin, asistat de apărătorul Sergiu Musteață, până la începerea cercetării judecătorești a declarat, personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să

se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în baza art.364[1] alin.(1) Cod de procedură penală.

În rezultatul verificării autenticității declarației de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală și stabilirii că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză cu întrunirea condițiilor cerute instanța a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art.364[1] Cod de procedură penală.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 9 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364[1] Cod de procedură penală, Curtea reține că dispozițiile codului prevăd inclusiv judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care reprezintă de fapt o procedură abreviată.

Curtea observă, în acest sens că prin Recomandarea nr. R (87)18 Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a încurajat statele membre să i-a măsuri care vizează simplificarea procedurilor judiciare ordinare prin recurgerea la procese accelerate, care includ hotărâri sumare, înțelegeri extrajudiciare, acorduri de recunoaștere a vinovăției şi judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Curtea mai menționează că examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea Scoppola v. Italia (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Cu toate acestea, Curtea Europeană a subliniat că renunțarea la anumite drepturi procedurale trebuie întotdeauna, pentru a fi considerată eficientă în sensul Convenției, stabilită în mod neechivoc și însoțită de garanții minime, proporționale cu importanța acesteia. În plus, nu trebuie să contravină vreunui interes public important (a se vedea, inter alia, Scoppola (nr.2), citată supra, § 135- 136, Poitrimol v. Franța, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31, și Hermi v. Italia [MC], hotărârea din 18 octombrie 2006, § 73).

Inculpatul Brînza Valentin, fiind audiat în ședință de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ a relatat că la data de 28 aprilie 2026 mergând pe drum pe sectorul Ciocana a sustras un telefon de model ***** de la un minor, după care a părăsit locul faptei și a fugit în fîșia forestieră de alături.

La fel, a explicat că a sustras telefonul, deoarece a avut nevoie de bani. Acesta a menționat că a vândut telefonul sustras la preț de 2000 de lei la Gara de Nord. De asemenea, el a precizat că, din câte cunoștea, telefonul pe care l-a sustras costa aproximativ 1000 de euro. A mai relatat că în momentul în care a sustras telefonul, în apropiere, și anume în spatele lui, mai erau și alte persoane. Acesta a susținut că nu a aplicat violența față de minor. Totodată, făptuitorul a declarat că este de acord să restituie prejudiciul cauzat părții vătămate. El a mai adăugat că nu cunoaște persoana căreia i-a vândut telefonul, menționând că nu este prima dată când procedează așa și că vede persoanele care au necesități, deoarece cu bani puțini bunurile se vând repede.

În final, a declarat că îi pare rău și că se căiește pentru cele comise, la fel, consideră suma pentru prejudiciul material este prea mare, având în vedere că telefonul a fost procurat la mâna a doua în anul 2023. În final, acesta a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

Deși inculpatul Brînza Valentin a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, aceasta se confirmă și prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale:

- declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, Ciorchină Maxim, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a comunicat că la data de 28 aprilie 2026 în jurul orelor 21:27 a primit un apel telefonic de la soția sa, care i-a comunicat că pe fiul lor minor, *****, a.n *****, l-au bătut și acesta stă și plânge și să meargă la el. Când a întrebat soția unde să meargă, aceasta i-a zis ”La Eldorado” la stadion. Fiul lor de aproximativ un an de zile merge și joacă fotbal cu prietenii la acel stadion. Inițial a sunat 112 și a comunicat ce i-a comunicat soția și dânșii i-au sugerat să se deplaseze la fața locului la acel teren de fotbal. A mers inițial acasă, că Mihai deja ajunseseră, l-a luat și au coborât când a fost contactat de către angajații poliției. Din spusele fiului său, la aceeași dată în jurul orelor 21:20, acesta se întorcea de la stadionul de fotbal ’’Eldorado”, prin fâșia forestieră, spre casă. Mihai i-a comunicat faptul că fiind pe poteca fâșiei forestiere, căci este drum de acces liber, era cu telefonul mobil în mână, de model *****o de culoare neagră, cu capacitatea de 256 Gb, și care era într-o husă de silicon de culoare neagră, cu cartela incorporată de la compania Orange cu nr. *****, care a fost procurat în luna august a anului 2025 la preț de 900 euro. Mihai era cu telefonul în mâna dreaptă. Ar fi avut intenția să o sune pe mama să-i comunice că se îndreaptă spre casă. In acel moment, din direcția opusă, deci în fața sa, venea o persoană necunoscută, care la un moment dat, brusc, s-a apropiat de copil, i-a răsucit mâna dreaptă, i-a smuncit telefonul din mână și cu cealaltă mâna l-a bruscat, și a plecat în partea lateral stânga a copilului, pin spusele fiului său, acea persoană necunoscută fiind de gen masculin, îmbrăcat într-o pereche de pantaloni, adică blugi de culoare albastru deschis, papuci negri, geacă de culoare neagră, și mai și avea o glugă de culoare neagră pe cap. Trăsăturile faciale ale acestuia nu le-a văzut din considerent că s-a întâmplat totul repede. Și nici în timpul acțiunilor ilegale acesta nu a vociferat nimic. Din spusele fiului său, la o distanță de cca 2 metri în spate la acea persoană, mai mergea o persoană necunoscută de gen masculin, care ar fi văzut tot acel incident, și i-ar fi sugerat să alerge din urma acestuia, și din descrierile feciorului părea a fi un om al străzii, fiind neîngrijit și cu o dicție caracteristică alcoolicilor. Mihai s-a întors spre direcția terenului, și în curtea blocurilor din preajmă a solicitat de la o doamnă ce era la primblare cu câinele să o sune pe mama sa, căreia și i-a comunicat cele întâmplate. Fiul i-a mai spus că ultimul apel l-ar fi avut cu mama sa la orele 20:50, când aceasta i-a solicitat să se îndrepte spre casă și ultimul era încă la terenul de fotbal. Mihai, fiul său nu deține careva leziuni vizibile la încheietura mâinii drepte. Și nici dureri nu are la moment, și nici nu este necesitate de a fi examinați de către un medic legist. Conform cursului BNM la 28.04.2026, 900 euro fiind echivalent la 18258,93 lei MDA (f.d.19-21);

- conținutul procesului-verbal din 09.07.2026 de audiere a minorului *****l, petrecută în condițiile art.109 alin.(5) din Codul de procedură penală, art.110/1 Cod de procedură penală și art.lll alin.(2) din Codul de procedură penală, potrivit căruia minorul *****l a declarat că se află aici pentru că i s-a luat telefonul. La întrebarea intervievatorului, dacă minorul deosebește adevărul de minciună, a declarat că adevărul este că el nu trebuie să mintă. în jurul orei 21:00, se întorcea acasă. La un moment dat, un bărbat înalt l-a apucat de mână și i-a luat telefonul. După aceea, s-a dus la o femeie care plimba un câine și a rugat-o să-l lase să sune la telefonul lui, însă acesta era deja închis. Apoi a sunat-o pe mama și a întrebat-o ce să facă. Ea i-a

spus să vină imediat acasă. La data de 28 aprilie, în jurul orei 21:00, se întorcea singur acasă printr-o pădurice mică. în apropiere se afla un adult care avea o geantă neagră. Era întuneric. După ce a ieșit din zona Eldorado și a mers aproximativ 100 de metri, un bărbat înalt și slab a venit din față, l-a apucat de mână, l-a împins și i-a luat telefonul din mână, după care a fugit în pădure. Purta blugi albaștri și avea o geantă neagră. Nu i-a spus nimic. Bărbatul avea un miros neplăcut, asemănător cu mirosul de țigară amestecat cu mucegai. Când l-a apucat de mână, a simțit că avea mâna caldă, subțire și osoasă. Culoarea pielii mâinii era asemănătoare cu a lui, dar puțin mai deschisă. L-a observat de la o distanță de aproximativ 5 metri. Mergea liniștit, iar în aproximativ 7 secunde a ajuns la el, l-a apucat de mână, i-a luat telefonul și a fugit. Presupune că avea ceva pe cap, posibil o mască neagră, deoarece a văzut doar o parte din fața lui, care părea acoperită. în acel moment a crezut că este o farsă. După ce a fugit și nu s-a mai întors, a înțeles că telefonul i-a fost furat. Un bărbat aflat în apropiere a văzut ce s-a întâmplat și a strigat. Telefonul lui era un *****o, de culoare neagră, cu o husă neagră pe care era desenată o maimuță. La aproximativ 200 de metri de locul incidentului a întâlnit o femeie îmbrăcată în haine albe și încălțată cu papuci albi, care plimba un câine de talie mică. Nu o cunoaște și nu îi știe numele. Ea mergea în partea stângă și se uita în telefonul ei, un *****, motiv pentru care nu a observat incidentul. A rugat-o să o lase să folosească telefonul ei și a apelat numărul *****, însă telefonul lui era deja închis. După aceea a sunat-o pe mama la numărul *****. Nu cunoaște ora exactă, însă crede că era în jurul orei 21:05. A ajuns acasă în aproximativ 10 minute. Locuința lui se află la aproximativ un kilometru și jumătate de locul unde s-a produs incidentul. înainte ca telefonul să îi fie furat, intenționa să o sune pe mama în timp ce mergea spre casă. Pe acel drum sunt instalate felinare, iar el > circulă frecvent pe acolo. în drum spre casă a mers într-un ritm normal și se gândea cum ar putea să își recupereze telefonul. Felinarele funcționau pe drumul pe care mergea, însă în locul unde i-a fost furat telefonul, acestea nu funcționau. Trece prin acel parc de aproximativ 4-5 ori pe săptămână. înainte de incident se jucase fotbal și un alt joc împreună cu prietenii. Crede că incidentul a avut loc într-o zi de marți. A fost prima dată când i- am văzut pe acei bărbați. Presupune că cei doi bărbați erau împreună, deoarece atunci când unul dintre ei i-a furat telefonul, celălalt nu a intervenit și nu a făcut nimic. în momentul în care bărbatul l-a împins și i-a luat telefonul nu a spus nimic. Nici după ce a fugit nu a reacționat imediat. După aproximativ 5 secunde și-a dat seama că nu era o farsă. A înțeles că nu era o farsă, deoarece bărbatul a fugit și nu s-a mai întors. Telefonul îl avea din data de 17 august, când părinții i l-au oferit cadou. Avea 10 ani când părinții i l-au cumpărat. Telefonul era de culoare neagră. Dacă l-ar vedea din nou pe bărbatul care i-a furat telefonul, crede că l-ar putea recunoaște după înălțime, constituția corporală și după mâini. Dacă i-ar vedea pe cei doi bărbați împreună, nu este sigur că i-ar putea deosebi. Bărbatul avea ochii căprui. I-a observat deoarece s-a uitat direct la el. Apreciază că avea o înălțime de aproximativ 170-175 cm. Bărbatul care i-a spus să fugă părea în stare de ebrietate.

A presupus acest lucru după mirosul pe care îl avea. Femeia care plimba câinele se afla în partea stângă a drumului, puțin în spatele locului unde s-a produs incidentul. I-a spus: „Vă rog frumos, puteți să mă ajutați să-mi găsesc telefonul? Mi l-au furat.” La început nu m-a crezut, însă apoi mi-a dat telefonul ei pentru a încerca să îl apelez. Telefonul era deja închis. Telefonul femeii era de culoare albă. După ce a vorbit cu mama, aceasta l-a sunat pe tata, iar ulterior tata a sesizat poliția (f.d.29-32);

- declarațiilor martorului Parascan Valentin, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a comunicat că de aproximativ o lună de zile a rămas pe drumuri, și dormitează într-o pădurice de pe str. Ginta Latină din mun. Chișinău, unde mai sunt câteva persoane ca și el.

La data de 28 aprilie 2026, de dimineață, în locul unde doarme el și alți doi moșnegi, a venit un băietan tânăr care s-a prezentat ca "Valentin". Acesta mai venise pe acolo de vreo 2-3 ori. El în de aproape nu-l cunoaște. Valentin are în jur la 35 ani, știe că este mai mare ca dânsul. Corpolență slabă, înălțimea cam 1,80 cm. Cu tenul feței deschis. Părul castaniu și frezat scurt. Din cele spuse de Valentin acesta este pe drumuri, fără adăpost de vreo 6 ani de zile, și că ar fi de pe Ciocana. Acesta când a venit, acei moșnegi au mers și au luat vin de la piață, care este în apropiere. Au băut toți vin. După care Valentin a plecat. Pe la orele 15-16 dânsul a revenit înapoi. Iarăși au băut vin. A spus acestuia că s-a înțeles cu un băiat pe nume Cercheja Nicușor, de pe str. ***** ca să meargă să facă o baie. Dânsul a zis că merge cu el. Și-a luat rucsacul, și Valentin și l-a luat pe al său și s-au îndreptat acolo. Cam cât (era ora nu cunoaște. Nicușor nu era acasă. Dar ușa lui era descuiată și au intrat. S-au așezat și au început a bea spirt cu apă. După care a venit și Nicușor și în trei au băut o sticlă de 1 litru. Nicușor s-a schimbat de haine, deoarece erau la el la spălat. S-a îmbrăcat într-o vestă cu glugă de culoare albastră. O pereche de pantaloni sport de culoare neagră, adidași de culoare mai deschisă spre suriu ceva, și și-a luat și un chipiu alb cu scris negru. La Nicușor au stat în jur de vreo 2 ore. De acolo, de la Nicușor, împreună cu Valentin s-au îndreptat înapoi la „poiană" unde doarme el. Era cam aproape de orele 21. Mergând pe drum, și anume trecând trecerea de pietoni de la intersecția străzilor Vadul lui Vodă cu Maria Drăgan, Valentin i-a zis "na rucsacul și ne întâlnim la local (magazin) din deal de la judecătoria". Acesta a mărit pasul înaintea lui, și intrând deja în poiană, Valentin era în fața sa la o distanță de cca 3 metri, și a văzut totodată că înaintea lor se îndrepta un copil, un băitan micuț cam de vreo 12-13 ani, și Valentin, trecând pe lângă el i-a smuls telefonul din mână și a început a fugi în pădure la vale. Acel băiețel, a strigat din urma lui "stai băi dă telefonul". De-odată se pornise să fugă din urma lui Valentin, și pe urmă s-a oprit. El când mergea s-a apropiat de el i-a zis "fugi și ajungel din urmă". A trecut de el și s-a dus la magazinul Local unde și s-au înțeles cu Valentin. Când a ajuns acolo, l-a așteptat pe Valentin acolo cam până pe la orele 03 de noapte. Se tot primbla pe strada ceea de la deal la vale. Dar el așa și nu a venit. Văzând că el nu mai vine, s-a întors înapoi în poiana de la Ginta Latină unde doarme, cu tot cu rucsacul lui Valentin. De atunci pe Valentin nu l-a mai văzut. Și-a schimbat locul la o distanță de cca 500 m de cel precedent, deoarece acolo deja veneau oamenii și își satisfăceau necesitățile. Rucsacul lui Valentin nu l-a mai găsit. Cine l-a luat nu cunoaște. Nu a cunoscut despre intenția lui Valentin de a sustrage acel telefon. El nu i-a spus. Nu au discutat așa ceva. Doar i-a zis să-i i-a rucsacul și atât. S-a uitat în rucsacul lui, nu erau nimic acte sau bunuri de preț, erau doar câteva stilouri, carioci, o farfurie cu mâncare și o pereche de pantaloni sport de culoare neagră, dar rupți. Rucsacul era de culoarea neagră cu dungi albe. Valentin alte date despre el nu i-a comunicat decât că a început a consuma droguri, a pierdut familia și a ajuns pe drumuri, iar înainte de asta fuseseră la lucru prin Rusia. în acea zi, Valentin era îmbrăcat într-o scurtă de culoare neagră, un hanorac de culoare închisă spre verde pantaloni de culoare neagră din demm, și o pereche de adidași mai deschisă la culoare. El nici nu a realizat intențiile lui Valentin, și nici nu și-a dat seama de ce vrea să facă acesta (f.d.35-37);

- declarațiilor martorului Demian Nicoleta, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a comunicat că la data de 28 aprilie 2026 aproximativ la ora 21:05 în timp ce se plimba cu câinele prin curtea casei în apropierea terenului de joacă, de ea s-a apropiat un băiețel cu vârsta aproximativă de 7-8 ani care a rugat-o să îi ofere telefonul pentru ca să o sune pe mama lui. Cum se numește băiatul nu cunoaște, el nu i-a comunicat și respectiv i-a dat telefonul și a format numărul mamei lui și fiind lângă ea i-a comunicat dânsei despre faptul că cineva i-ar fi sustras telefonul din mână în timp ce acesta era la terenul dejoacă. Atunci mama lui i-a spus să plece

acasă, dar între timp băiețelul i-a spus că în timp ce era pe teren, de el s-a apropiat un bărbat care i-a smuls telefonul din mână și a plecat în direcția policlinicii nr. 10 prin parc. Alte detalii dânsei nu i-a comunicat și respectiv nu mai cunoaște nimic (f.d.39-40);

- conținutul procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.05.2026, potrivit căruia a fost recunoscută de către martorul Parascan Valentin persoana din fotografia nr. l, ca fiind Valentin, persoana care a sustras telefonul mobil din mâna părții vătămate minore *****l, în timp ce se afla în apropierea fâșiei forestiere de pe str. Ginta Latină și Vadul lui Vodă. Potrivit Anexei în poza nr.1, este Brînza Valentin *****, a.n. *****(f.d.42-44);

- conținutul procesului-verbal de ridicare din 30.04.2026, potrivit căruia au fost ridicate de la agentul de securitate al Aqua Terra, Cucer Dmitrii, agent de securitate Linella de pe str.Maria Drăgan 4/1, cet.Schimbatoru Oleg, agent de securitate al SRL Flex Mag Grup, Gușanu Gheorghi, înregistrările video din data de 28.04.2026, efectuate de camerele de supraveghere ale itinerarului parcurs la 28.04.2026, începând cu ora 20:02 pînă la ora 21:09 min de către Brînză Valentin (str. Ginta Latină 12/13, mun. Chișinău, str. Maria Drăgan 4/1, intersecția străzilor Maria Drăgan și Vadul lui Vodă, în apropiere de magazinul Flex Mag) (f.d.46, 48, 50);

- conținutul procesului-verbal de examinare din 05.05.2026, potrivit căruia au fost examinate înregistrările video din data de 28.04.2026, efectuate de camerele de supraveghere ale itinerarului parcurs la 28.04.2026, începând cu ora 20:02 până la ora 21:09 min de către Brînză Valentin (str.Ginta Latină 12/13, mun. Chișinău, str. Maria Drăgan 4/1, intersecția străzilor Maria Drăgan și Vadul lui Vodă, în apropiere de magazinul Flex Mag) (f.d.52-59);

- corpuri delicte:

1) un suport electronic CD-R ce conține înregistrările audio și video din cadrul audierii în condiții speciale a părții vătămate minore, *****l, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanță din 09.07.2026 și anexat la materialele cauzei (f.d.33);

2) un suport electronic CD-R cu 8 secvențe video din 28.04.2026, recunoscut în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei prin ordonanța organului de urmărire penală din 22.12.2025 (f.d. 51).

Acuzatorul de stat Vitalie Lungu în dezbateri judiciare a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului Brînza Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) din Codul Penal al RM. Luând în considerație prevederile art. 80/1 și art. 72 din Codul Penal, acesta a menționat că urmează a fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. De asemenea, acuzatorul de stat a solicitat includerea în termenul pedepsei cu închisoare a perioadei aflării lui Brînza Valentin în arest preventiv, de la data de 10.06.2026, ora 17:10, până la data pronunțării sentinței. Referitor la mijloacele materiale de probă anexate la dosar, acesta a susținut că suportul optic CD-R ce conține înregistrările audio/video ale audierii în condiții speciale a părții vătămate minore, precum și suportul electronic CD-R cu cele 8 secvențe video din 28.04.2026, urmează să fie păstrate la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului.

Apărătorul inculpatului, Vadim Nazarciuc a solicitat aplicarea unei pedepse cât mai blânde față de inculpat. Acesta a menționat că clientul său și-a recunoscut integral vina, regretă sincer fapta comisă și a contribuit la buna desfășurare a procesului penal. Cu referire la antecedentele penale, apărătorul a subliniat că acestea sunt stinse. El a mai precizat că, după eliberarea din penitenciar, inculpatul nu s-a angajat în câmpul muncii, are la întreținere copii minori, iar fapta a fost săvârșită pe fondul unei situații materiale dificile.

În aceste circumstanțe, apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sub forma muncii neremunerate în folosul comunității. Referitor la acțiunea civilă, avocatul a declarat că aceasta urmează a fi admisă în principiu ori a contestat cuantumul prejudiciului solicitat, întrucât a susținut că la materialele cauzei nu sunt anexate probe care să justifice suma pretinsă.

Analizând declarațiile inculpatului, probele administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată ajunge la concluzia că acestea în volum deplin dovedesc vinovăția lui Brînza Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.*

Instanța, este convinsă, dincolo de orice bănuială rezonabilă că Brînza Valentin a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(1) Cod penal.

Standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*" (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

În procesul individualizării pedepsei se va acorda o eficiență cuvenită criteriilor instituite de art. 75, Cod penal, vor fi luate în vedere gradul de pericol social concret al faptelor, împrejurările comiterii acestora și urmările produse.

Articolul 61 alin.(1) și (2) din Codul penal stipulează că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În corespundere cu prevederile art.75 alin.(1) din Codul penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în

19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul Brînza Valentin, de motivul acesteia, de persoana celei vinovate, de circumstanțele care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate supra corectării şi reeducării vinovatei, precum şi de condițiile de viață ale familiei acesteia. Infracțiunea comisă de inculpatul Brînza Valentin prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal, conform art.15, 16 alin.(3) Cod penal se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

În legătură cu circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului Brînza Valentin, instanța de judecată reține următoarele.

Conform prevederilor art.76 Cod penal, în acțiunile inculpatului Brînza Valentin, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Potrivit art.77 Cod penal, în acțiunile inculpatului Brînza Valentin nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante.

Referitor la personalitatea inculpatului, instanța de judecată notează că Brînza Valentin se află în relații de concubinaj, are trei copii la întreținere, are studii medii, nu este supus militar, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află și nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, anterior fiind judecat (f.d.69,71).

Astfel, instanța de judecată notează că conform informație din revendicare inculpatul Brînza Valentin a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 23 septembrie 2015 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2), lit. e), j) Cod penal și s-a stabilit o pedeapsa 10 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis care a fost menținută Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015.

Prin încheierea Judecătoriei mun. Bender din 21.02.2017, s-a redus pedeapsa aplicată lui Brînza Valentin cu 2 ani, 3 luni și 3 zile, în baza Legii cu privire la amnistie.

Instanța apreciază că potrivit art.364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Articolul 80^1 alin. (1) Cod penal, prevede că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Instanța de judecată reține că pentru comiterea infracțiunii prevăzute la articolul art.187 alin.(1) Cod penal, legislatorul prevede aplicarea unei pedepse cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Astfel, în condițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă, care este: pentru infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal – amendă în mărime de la 500 la 637,5 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore, sau cu închisoare de la 1 an și 6 luni la 3 ani și 9 luni.

Având în vedere cele expuse, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, instanța ajunge la concluzia că reeducarea și corijarea acestuia este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Suplimentar, instanța de judecată notează că deși inculpatul Brînza Valentin a fost condamnat la 23.09.2015 de către Judecătoria Anenii Noi pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave și anume prevăzută la art.145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă privativă de libertate de 10 ani închisoare și i-a fost redusă pedeapsa în baza legii cu privire la amnistie iar prin încheierea Judecătoriei mun. Bender din 21.02.2017 i s-a redus pedeapsa aplicată acestuia cu 2 ani, 3 luni și 3 zile, în baza Legii cu privire la amnistie, ultimul nu și-a făcut concluziile necesare, a manifestat perseverență infracțională și a continuat același comportament delictual, comițând la data de 28.04.2026 fapta imputată prin prezenta sentință.

În contextul celor indicate supra, instanța de judecată remarcă că pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare reținută inculpatului Brînza Valentin este una proporțională cu faptele și consecințele ultimului fiind corect individualizată și raportată la criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal.

Concluzionând cele expuse, instanța de judecată precizează faptul că pedeapsa reținută inculpatului Brînza Valentin sub formă de închisoare reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de aceasta. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorilor și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Totodată pedeapsa aplicată inculpatei nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

La stabilirea categoriei penitenciarului, instanța de judecată i-a în considerare prevederile art.72 alin.(3) Cod penal, care prevăd că în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave şi grave, săvârșite cu intenție.

Instanța de judecată ține cont de faptul că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpatul Brînza Valentin, personalitatea acestuia, reieșind din noile limite ale pedepsei principale cu închisoare determinate prin punerea în valoare a prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, art. 364^1 Cod de procedură penală, coroborat cu art. 187 alin. (1) Cod penal al RM, instanța de judecată consideră că în privința acestuia este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de judecată, urmează a include perioada aflării lui Brînza Valentin în arest preventiv în termenul executării pedepsei.

Conform procesului-verbal de reținere din data de 10.06.2026 inculpatul Brînza Valentin a fost reținut la data de 10.06.2026, ora 17:10.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din 12.06.2026, în privința inculpatului Brînza Valentin a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30

(treizeci) de zile, cu calcularea termenului din momentul reținerii, respectiv până la 10.07.2026, ora 17:10, care ulterior i-a fost prelungită până la 09 august 2026, ora 17:10 minute.

Instanța reține, că în conformitate cu art.395 alin. (1) pct. 5) din CPP, în dispozitivul sentinței de condamnare instanța urmează să se expună și asupra măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Instanța constată că potrivit art.175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

În continuare, reieșind din faptul că inculpatului Brînza Valentin i s-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate, instanța de judecată va dispune menținerea măsurii preventive, arestul preventiv în privința acestuia, până la intrarea în vigoare a prezentei sentinței.

La menținerea în privința inculpatului a măsurii preventive arestul instanța menționează că Curtea Europeană a apreciat că după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art. 5 § 1 lit. a) din Convenția europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în fața autorității competente, după cum prevede art. 5 § 1 lit. c).

Conform art.385 alin.(1) pct.10)-11) Codul de procedură penală, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; precum și dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Conform art.387 pct.(1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Prin ordonanța din 28.04.2026, Ciorchină Maxim în prezenta cauză penală a fost recunoscut în calitate de reprezentant legal al părții vătămate ***** (f.d.15).

În ședință de judecată reprezentantul legal al părții vătămate Ciorchină Maxim a înaintat o acțiune civilă care a solicitat încasarea din contul inculpatului Brînza Valentin în beneficiul său a prejudiciului material în cuantum de 18 258 lei, echivalentul sumei costului telefonului mobil de model *****, cu capacitatea de 256 Gb, care aparținea părții vătămate *****.

Instanța de judecată analizând conținutul acțiunii civile înaintate de reprezentant legal al părții vătămate Ciorchină Maxim o va admite din considerentele enunțate supra.

În conformitate cu prevederile art.219 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Potrivit art.221 alin.(2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Potrivit jurisprudenței CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale.

Instanța de judecată notează că reprezentant legal al părții vătămate Ciorchină Maxim a solicitat încasarea prejudiciului material în cuantum de 18 258 lei cauzat prin acțiunile ilicite ale inculpatului Brînza Valentin.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reținem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

Concomitent, din articolul 2024 al Codului civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracțiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracțiunea săvârșită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudiciul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

În aceste condiții, fiind ascultate opiniile participanților la proces şi reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii îndreptate împotriva părții vătămate Ciorchină Maxim.

În continuare instanța de judecată a constatat că potrivit rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire precum și materialelor prezentei cauze penale, Brînza Valentin i-a cauzat părții vătămate *****l un prejudiciu material în sumă de 18 258 care până în prezent nu a fost restituit nici în natură, nici sub formă de despăgubire.

Respectiv, instanța consideră necesar încasarea din contul inculpatului Brînza Valentin cu titlu de compensare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în beneficiul reprezentant legal al părții vătămate *****l a mijloacelor bănești în sumă de 18 258 lei.

Instanța nu va reține alegația apărării că acțiunea civilă urmează a fi admisă în principiu ori nu este demonstrat costul telefonului sustras de inculpat, nu au fot anexate bonuri, ori inculpatul pe parcursul cercetării judecătorești a indicat că este de acord cu suma prejudiciului material indicat în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu și intenționează să o restituie.

Conform art.397 pct.3 în coroborare cu art.162 alin. (1) pct. 4 Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii instanța de judecată urmează să soluționeze și chestiunea cu privire la corpurile delicte și mijloacele materiale de probă.

La caz, instanța de judecată notează că prin ordonanța din 09.07.2026, s-a dispus a recunoaște în calitate de mijloc un suport electronic CD-R ce conține înregistrările audio și video din cadrul audierii în condiții speciale a părții vătămate minore, *****l (f.d.34);

Prin ordonanța din 05.05.2026, s-a dispus a recunoaște în calitate de mijloc - un suport electronic CD-R cu 8 secvențe video din 28.04.2026 (f.d.60).

În conformitate cu art.157 alin. (1), (2) Cod procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Coroborând situația de fapt, cu norma de drept invocată supra, instanța de judecată conchide că mijloacele materiale de probă și anume: un suport electronic CD-R ce conține înregistrările audio și video din cadrul audierii în condiții speciale a părții vătămate minore, *****l și suportul electronic CD-R cu 8 secvențe video din 28.04.2026, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata de păstrare a acestora.

Instanța constată că inculpatul a beneficiat de un proces penal desfășurat într-un termen rezonabil, cu respectarea drepturilor și garanțiilor procesuale prevăzute de lege, în acest sens pe toată desfășurarea procesului penal atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, a beneficiat de asistența juridică a unui avocat.

Având în vedere cele menționate, conducându-se de articolele 364^1, 382-387, 389 din Codul de procedură penală și 80^1 din Codul penal, instanța de judecată,

Hotărăște:

Se recunoaște vinovat Brînza Valentin *****, născut la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi și a art. 80^1 Cod penal se aplică o pedeapsă sub formă

de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 8 (opt) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Se menține în privința lui Brînza Valentin *****, născut la *****, măsura preventivă – arestul până la intrarea în vigoare a sentinței.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui Brînza Valentin ***** se va calcula din data pronunțării prezentei sentințe – 07 august 2026, cu includerea perioadei aflării acestuia în arest preventiv din 10.06.2026, ora 17:10 până la data pronunțării prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă – un suport electronic CD-R ce conține înregistrările audio și video din cadrul audierii în condiții speciale a părții vătămate minore, *****l și suportul electronic CD-R cu 8 secvențe video din 28.04.2026, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata de păstrare a acestora.

Se admite acțiunea civilă depusă de reprezentantul legal al părții vătămate Ciorchină Maxim privind încasarea de la Brînza Valentin cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în sumă de 18 258 (optsprezece mii două sute cincizeci și opt) lei.

Se încasează de la Brînza Valentin, IDNP *****în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate Ciorchină Maxim, IDNP *****, mijloace bănești în sumă de 18 258 (optsprezece mii două sute cincizeci și opt) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Sentința poate fi contestată cu recurs, la Curtea de Apel Centru doar în partea ce ține de erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător semnătura Inga Darii
copia corespunde originalului
judecător Inga Darii